

Farní

zpravodaj

3 / 2020

Farnost Štramberk

NENÍ ANDĚL JAKO ANDĚL

Jak rozlišit Boží anděly od ezoterických andělů?

V posledním období se regály knihkupectví prohýbají pod publikacemi s andělskou tematikou. V obchodech se nám nabízejí andělé a andílci ve všech možných tvarech nebo v obrazovém ztvárnění. Plakáty a webové stránky nejrůznějšího druhu a zaměření nám nabízejí semináře andělských terapií, jak se naučit komunikovat s anděly a jak se jimi nechat vést. A čím dál tím více lidí je vidí, slyší, dokonce cítí jejich dotyky, bez ohledu na to, zda jsou křesťané, nekřesťané, ateisté či v „něco“ věřící. Zkrátka svět zaplavili andělé a není vždy jednoduché rozpoznat, kdy následujeme Boží anděly a kdy demony.

Přitažlivost andělského fenoménu i mnohých alternativních duchovních cest je pro evropského člověka pochopitelná. Duchovní rozměr člověka je nepopíratelný a člověk legitimně cítí potřebu tuto svou duchovní dimenzi objevit a rozvinout. Hledá její propojenost se svým každodenním životem a hledá hlubokou zkušenost se světem, který ho převyšuje. A to platí i pro nás, pro křesťany. Jsou však mnohé andělské terapie, vykládání andělských karet, zjevování se andělů a různé formy komunikace s nimi v souladu s křesťanskou vírou?

O JAKÉ ANDĚLY JDE?

Skuteční Boží andělé jako Boží poslové slouží jedinému pravému Bohu, jsou mu podřízeni a z jeho pověření slouží lidem, i nekřesťanům,

aby je, byť nepřímou, vedli k Bohu a ke spáse. Středem jejich světa a jejich služby¹ je sám Boží Syn, Ježíš Kristus, jsou to jeho andělé. Pokud uctíváme, vidíme, slyšíme nebo jinak komunikujeme s anděly, bez jejich zjevné vazby na Ježíše Krista, musíme být na pozoru. Pokud jsou pro nás andělé něco jako božství, když nám vlastně oni sami stačí jako průvodci životem, nebo je vnímáme jako ty, kteří nás sami ze své moci obdarovávají, uzdravují apod., pak takováto úcta nemá s křesťanstvím nic společného. Říkáme jim ezoteričtí andělé, protože vždy jsou spojeni s ezoterickými praktikami a jsou jejich protagonisté.

ČÍM SE LIŠÍ ANDĚL BOŽÍ OD EZOTERICKÉHO

Působení, pomoc a doprovázení Božích andělů je ve vnímání většiny lidí diskrétní, nenápadné. Ezoteričtí andělé naopak potřebují být viděni, slyšeni, přitom se snaží vypadat jako krásné božské bytosti – tak, jak si my lidé, představujeme Boží anděly. Člověku slibují dobro, uzdravení, či kontakt s něčím božským, ovšem bez bližšího určení o jaké božství jde. Chtějí být průvodci člověka na způsob duchovních mistrů. Uvádějí člověka do nepřírozených schopností přijímání různých poselství prostřednictvím tzv. andělského písma, nebo skrz tzv. kontaktování, channeling, kde se člověk stává jejich médiem. Nebo, prostřednictvím tzv. andělských karet, nás chtějí vést i v nejmenších detailech a rozhodnutích našeho života. Tito andělé nás ale určitě nebudou vést cestou spásy skrze Ježíše Krista. Křesťané, kteří se jim svěří, dřív nebo později zjistí, že Ježíše vlastně nepotřebují, a tak opustí i jeho cestu spásy. V podstatě to božské spatřují v těchto andělech a ani nevědí, do čeho se zaplétají.

ANDĚLŠTÍ VIZIONÁŘI A POHLED CÍRKVE

Lidé, kteří zjevně komunikují s těmito anděly, vidí je, slyší, jsou přesvědčeni, že jsou to „dobří“ andělé, a tedy musí být ti praví. Neuvědomují si, že démonické duchovní bytosti nemají problém odít se do hávu anděla světla (srov. 2 Kor 11, 14). Že mohou dát člověku, po čem touží: naplnit jeho frustraci, zaplnit jeho vnitřní prázdnotu, dát mu i

zdánlivé uzdravení, úspěch, moc nad druhými, kterým pak pomáháme (např. andělé Reiki), uvést ho do mimořádných schopností (např. tzv. andělské písmo) a dokonce, pokud je „jejich člověk“ katolík, tak ho budou uvádět i do vidění některých svatých, Panny Marie i samotného Boha. Takový případ je u nás známé „mystičky“ Lorny Byrneové. Její vize andělů, svatých i duchů zemřelých nejsou slučitelné ani s Božím zjevením, ani s učením církve, i když jsou tam prvky, které patří ke křesťanskému životu. Její andělé ji vedou k víře v reinkarnaci, nebo k přesvědčení, že je jedno, v jakého Boha věříme, vždyť je jen jeden a jsou to jen různé cesty, které k Němu vedou. To je však jádro poselství celé mentality New Age.²

Je typické pro ni i pro další andělské vizionáře, že autoritu Církve a její učení naprosto odmítají. Mají svoji pravdu a své přesvědčení a nepotřebují se nikomu podřizovat. Práví křesťanští mystici a mystičky však měli jiný postoj. Postoj pokory a vědomí, že se mohou mýlit, nebo být mýleni, ano i samotnými démony. Proto se rádi podřizovali zkoumání církve, jestli jsou jejich zkušenosti pravé, a potvrzovali je i svým životem v duchu evangelia.

PRAVÁ MYSTIKA

Mystický rozměr však patří do života každého křesťana. Křesťanství není jen plnění náboženských povinností a svátostní „praxe“. Takovýto křesťanský život je často poznamenán únavou, jakousi šedí a prázdnotou. Svoji víru zkrátka neprožíváme, ona neproměňuje náš život. A to je také důvod, proč mnoho křesťanů hledá oživení své víry v ezoterice. Co však je tato mystika? Obvykle pod mystikou, mystickými stavy rozumíme extatické či jinak mimořádné duchovní stavy. To je však extrémní pohled. Ve skutečnosti jde o hluboký, intimní vztah s Bohem skrze Ježíše Krista uprostřed všedního dne. Touha po této hluboké intimitě lásky s Bohem je vložena do srdce každého člověka, ať už je křesťan nebo ne. Nekřesťané tuto intimitu hledají všude možně, to se dá pochopit, ale my, křesťané? Proč ji nehledáme tam, kde skutečně je, už více jako 2 000 let? Ježíš nepřišel,

jen aby nás vykoupil z našich hříchů a ze všeho co nám nahání hrůzu z pekla. On přišel, aby s námi ŽIL. Abychom my s ním ŽILI. V jeho přítomnosti se smáli, plakali, bojovali s překážkami, těšili se z dílčích úspěchů, klopýtali a zase vstávali, mýlili se, i nacházeli cestu dál... Tohle je ta mystika – mystika všedního dne a zároveň dobrodružství, které stojí za to žít!

JAK BEZPEČNĚ ŽÍT S PRAVÝMI ANDĚLY?

Vstupem do této mystiky – spojení života s Ježíšem – je prostá každodenní modlitba k Ježíši, kterou prožíváme jako setkání s ním, i když nic „necítíme“. Je prostorem, kde na sebe necháme dopadat světlo evangelia a ve světle Ježíšových slov a jeho jednání se učíme vidět svůj život a ten spojujeme s Ježíšovým životem. Je to prostor, kde můžeme být sami sebou, kde se můžeme s Bohem hádat, plakat, těšit, děkovat, prosit. V modlitbě budovaný vztah s Ježíšem nám nenahradí žádný člověk, žádný jiný vztah, ani s anděly ne! Ale právě v tomto vztahu s Ježíšem máme přátele – jeho anděly. Pobízí nás do vztahu k němu a Ježíš nám zas skrze ně chce pomáhat. Andělé jsou s námi a pomáhají nám nejen na cestě spásy, ale i v běžných situacích života. Proto je dobré, řekla bych skvělé, počítat s jejich přítomností a pomocí. O pomoc je prosit – na všech našich cestách. To myslím doslovně. Mým druhým „domovem“ je auto, na svých cestách trávím hodně času. A jízdu začínám vždy prosbou o ochranu a pomoc k andělům strážným. Oslovuji je vždy v množném čísle, odmalička. Asi jich mám víc. A zkušeností s nimi ještě víc. Víím, že jsou se mnou. Často se během dne k nim obracím jako na kamarády, jen tak. A vůbec mi nechybí, že je ani nevidím, ani neslyším.

*text: S. M. ThLic. Veronika Barátová | Komunita blahoslavenství
převzato z Časopisu Immaculata, č. 153 (5-6/2017)*

<https://immaculata.minorite.cz>

---

¹ Srov. *Katechismus katolické církve, články 331, 333.*

² Víć v knižce: *Barátová, Veronika Katarína. Není anděl jako anděl. Kostelní Vydří: KNA, 2015.*

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
na potřeby farnosti – 7/2020	17.306,- Kč	8.731,- Kč
na potřeby farnosti – 8/2020	52.855,-Kč	3.245,- Kč
na potřeby farnosti – 9/2020	11.949,- Kč	2.980,- Kč
sbírka na výměnu alarmu v kostele sv. Kateřiny	14.897,- Kč	8.800,- Kč
sbírka na dostavbu Diecézního střediska mládeže	8.995,- Kč	3.922,- Kč
sbírka na církevní školy	8.074,- Kč	4.470,- Kč

CESTA NA MŠI

Ráda chodím do kostela pěšky. Většinou jdu s rodinou nebo se sousedy. Dnes jdu sama. Procházím kolem koňských ohrad. Sluníčko osušilo ranní rosu a koníci se pěkně pasou. Cesta vede lesíkem. Jde se krásně při zpěvu ptáků. A tak se modlím, za všechny, se kterými se dnes na mši setkám. Za všechny, kteří věří. Míjím rybník a připomene se mi, jak se tu naši kluci učili v zimě bruslit. Stín, vlhko a vůně stromů mě obklopuje. A teď myslím na všechny, kteří nevěří. Vždyť naši budoucností je Bůh, jinak žádnou budoucnost nemáme. Vycházím z lesa a otevře se mi prostor. Tak nádherný výhled na Závišice a Rybí. Nepotřebuji Mount Everest ani moře v Chorvatsku, vždyť všechnu nádheru světa vidím zde. Tolik světla. Papsky slunce mě zahřívají. A tak děkuji, za přírodu za stromy a květiny i za rodinu a za všechno co mi Bůh dal. Za to, že mohu chodit a vidět. Už vidím špičku našeho kostela, nejkrásnějšího ze všech. A šla jsem sama? Ne, protože kdo věří, není nikdy sám. Preji vám všem také krásnou cestu do kostela nebo třeba příště můžete jít s námi.

L. B.

VÝNOSY Z VEŘEJNÉ SBÍRKY

za období 5/2015 – 2/2020

Druh příjmu	5/2015 – 5/2016	6/2016 – 5/2017	6/2017 – 5/2018	6/2018 – 5/2019	6/2019 – 2/2020	Celkem
Bankovní účet	69 829	19 200	600	2 000	1 000	92 629
Pokladničky	33 955	44 413	120 349	147 541	85 215	431 473
Složení hotovosti do pokladny	103 440	57 510	500	10 768	10 892	183 110
Prodej předmětů	-	15 030	7 920	9 846	12 376	45 172
Úroky z vkladu	466	448	94	105	106	1 220
Platby přes platební terminál	- Kč	- Kč	- Kč	- Kč	570,00 Kč	570
Celkem	207 690	136 601	129 463	170 260	110 156	754 174

Hrubý výtěžek sbírky:

754 174,19 Kč

Náklady na konání veřejné sbírky (bankovní poplatky):

550,51 Kč

Čistý výtěžek sbírky:

753 623,68 Kč

Čistý výtěžek veřejné sbírky se v plné výši využil na úhradu faktur za opravu střechy a fasády kostela sv. Jana Nepomuckého ve Štramberku a na opravu zvonu v sanktusníku.

Připravila: Klučiková Anna

POZVÁNKY

Vysokoškolské katolické hnutí

Jsi student a studuješ nebo budeš studovat v Ostravě? Rád by sis našel kámoše, kteří mají podobné hodnoty a věří v Boha? Tak právě pro tebe je tu VKH Ostrava.

VKH je společenství vysokoškolských studentů, kteří se scházejí každé úterý v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Pustkovci a společně slaví mši svatou. VKH nabízí lidem kromě společenství možnost duchovního růstu, ale také čas pro zábavu a sebevzdělávání.

Jestli by ses chtěl dozvědět víc, tak mrkni na www.vkhostrava.cz. VKH Ostrava je také na Facebooku a Instagramu, kde najdeš vše o aktivitách VKH Ostrava.

VKH je i v dalších městech. Kontakty na VKH v dalších městech najdete na <http://www.vkhcr.cz/>

Farnost sportuje s Orlem

Zájemci, kteří si chtějí zasportovat, jsou zváni každý týden do tělocvičny. Děti z farnosti školního věku hrají každou neděli od 15:30 do 16:30 florbal, mládež hrající volejbal má tréninky každou neděli od 16:30 do 18:00. Středoškoláci a dospělí hrající futsal využívají orelské cvičební jednotky každou středu od 19:30 do 21:00.

Děti a mládež zaplatí symbolickou částku 200 Kč na celý školní rok, dospělí 40 Kč za jeden trénink. Členové Orla oficiálně registrovaní jsou u nás pojištěni pro případ úrazu, na ostatní sportovce se úrazové pojištění nevztahuje. Rádi mezi sebou uvítáme každého z vás.

Petr Buzek

Škola partnerství 2020/2021

Centrum pro rodinu a sociální péči nabízí další ročník netradiční ŠKOLY PARTNERSTVÍ. Obsahem kurzu není pouze vzdělávání, ale také možnost vytvořit společenství mladých s podobnými zájmy nebo sdílet vzájemně své názory na různé podněty.

Kurz Školy partnerství se skládá z pěti víkendových setkání, která na sebe vzájemně navazují. Je proto třeba absolvovat ho celý, nelze se zúčastnit jen jednoho nebo jen vybraných víkendů. Základní programovou osu každého víkendu tvoří čtyři tematické bloky, v jejichž průběhu zazní buď přednáška odborníka, nebo svědectví manželského páru k danému tématu, následuje prostor pro diskusi v páru a konečně moderované setkání nad dotazy v menších skupinkách. Mezi probíranými tématy naleznete např.:

- Co si přinášíme z původní rodiny
- Komunikace
- Budování důvěry ve vztahu
- Řešení konfliktů
- Mezi domovem a kariérou
- Finanční hospodaření rodiny
- Duchovní život v manželství a rodině
- Etické otázky kolem předávání lidského života
- Přijetí dítěte

Přihlásit se mohou nesezdané páry, které uvažují o vstupu do manželství, třeba i v delším časovém horizontu. Kurz není určen pro jednotlivce, ani pro manželské páry. Věková hranice je nastavena přibližně na 18-35 let, bude-li však jeden z dvojice o něco mladší nebo starší, rozhodně to nebrání jeho účasti na kurzu.

Termíny setkání: 16. - 18. 10.; 13.-15. 11.; 29.-31. 1.; 12. - 14. 3.; 16.-18. 4.

Více informací naleznete zde:

<http://rodina.prorodiny.cz/rodina/programy-a-aktivity/skola-partnerstvi/>

UPLYNULÉ AKCE VE FARNOSTI

Farní pout'

V soboru 5. září 2020 jsme se vydali na další farní pout'.

V autobuse nás přivítal jeho majitel a řidič Pavel David a organizátoři Slávek a Kamila Dostálovi, kteří nás seznámili s programem pouti. S modlitbou na rtech jsme vyrazili k prvnímu zastavení na naší cestě – na Horu Matky Boží v Králíkách.

Poutní komplex se začal stavět v roce 1696 zásluhou kralického rodáka Tobiáše Jana Beckera, pozdějšího královéhradeckého biskupa.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie byl vysvěcen v roce 1700 a od té doby se toto místo začalo nazývat Hora Matky Boží. Má nezvyklou trojlodní budovu s barokními ambity, ve kterých je umístěna hrobka členů řádu servitů a redemptoristů. Má několik bočních kaplí s krásnou freskovou výzdobou. Na nádvoří klášterního komplexu jsou takzvané Svaté schody, po kterých se stoupá jen vkleče. Srdcem tohoto poutního místa a předmětem velké úcty je Milostný obraz Panny Marie Sněžné, který je kopií malby z baziliky Santa Maria Maggiore v Římě. V roce 1846 udeřil do kostela blesk a ten vyhořel, ale milostný obraz byl zachráněn. V roce 1950 zde byl vytvořen centralizační tábor pro řeholníky, kteří byli komunistickým režimem vyhnáni z jejich působišť. Pracovali zde a žili v nelidských podmínkách až do roku 1960, někteří až do roku 1965. Pak do kláštera přišly řeholní sestry. Po roce 1989 bylo toto poutní místo obnoveno hlavně zásluhou původních německých obyvatel, kteří se museli po druhé světové válce vystěhovat. Duchovní správu v současné době zajišťuje Královéhradecké biskupství.

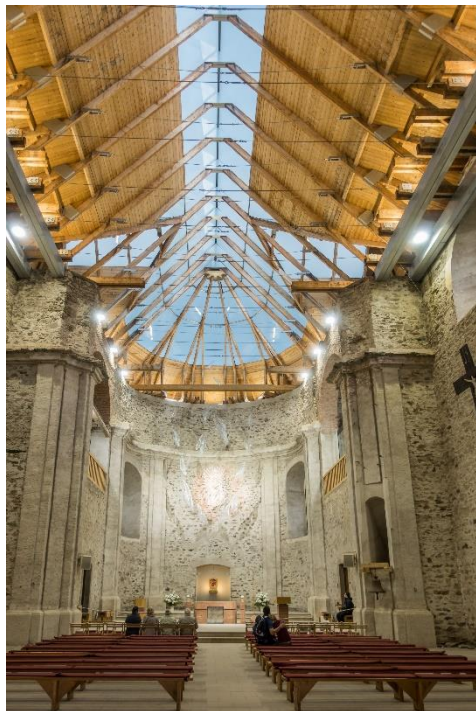
Po komentované prohlídce kostela a areálu jsme pokračovali k dalšímu cíli naší cesty – do Muzea řemesel v Letohradě. Muzeum bylo otevřeno v květnu 2000. Je umístěno v památkově chráněném areálu Nového dvora z roku 1750. Plochou převyšující 2000 m² je největším muzeem svého druhu v ČR. Zahrnuje více než 50 ucelených expozic řemesel

a živností z období 1840-1930. Kromě relativně známých profesí jako je truhlář či řezbář, prezentuje i práci kovotlačitele, koláře, bednáře, šindeláře, vlásenkáře a mnoha dalších. Mezi nejzajímavější exponáty patří vyřezávaný mechanický skanzen řemesel, mechanické dílny, pilnice se třemi funkčními katry, sto let stará školní třída a nově zubní a gynekologická ambulance a Retro expozice. Při individuální prohlídce si mohl každý najít to, co ho zajímalo a věřím, že toho nebylo málo. Všichni byli spokojeni, protože vystoupili až do třetího patra, a to nejen děti a mladší farníci, ale i my dříve narození. Odměnou za námahu byl výborný oběd, který byl připraven ve stylové restauraci Nový Dvůr, která je umístěna ve stejné budově s muzeem. Po krátkém odpočinku jsme vyjeli k poslednímu cíli a troufám si říct, že k vrcholu naší cesty – do Neratova.

Zdejší kostel Nanebevzetí Panny Marie dostal druhou šanci. Úžasné místo, které nemá obdoby. Tak se většinou o něm hovoří a pravdivost těchto slov mohou potvrdit všichni ti, kteří toto místo navštívili.

Neratov byl už od druhé poloviny 17. století významným poutním místem. Měla na tom zásluhu milostná soška Panny Marie a pramen, který u kostela vyvěrá. Původní kostel přestal stačit zvyšujícímu se počtu poutníků, a tak byl v letech 1723- 1733 vystavěn nový barokní chrám. V roce 1945 kostel vyhořel po zásahu střelou Rudé armády. O deset let později měli lidé z okolí snahu obnovit alespoň kostelní střechu, na opravu se nezískalo dostatek financí. Za komunismu bylo rozhodnuto kostel zbourat, ale sešlo z toho díky tomu, že peníze určené na zbourání kostela byly použity na převoz rokokového schodiště. Kostel se v roce 1992 podařilo zapsat na seznam kulturních památek. Od té doby se usilovně pracuje na jeho obnově. Zasloužil se o to otec Josef Suchár, který v současné době působí na tomto poutním místě. O jeho snaze o obnovení kostela si můžete přečíst knihu Zázrak v Neratově. V roce 2003 bylo obnoveno průčelí, věže a hodiny, o rok později proběhla sanace vnitřního zdiva a oprava fary. Svou pověstnou skleněnou střechu dostal kostel v roce 2007. Je stále otevřený a nikdy

se nezavírá. Další zajímavost je ta, že o Božím hodu vánočním, když svítí slunce, tak paprsky dopadají přímo na oltář.

V Neratově jsou chráněné dílny, kde pracují lidé s tělesným i mentálním postižením. Prodejem svých výrobků podporují obnovu poutního místa a návratu do života do kdysi vysídlené vesnice. V kostele sloužil otec Vladimír mši svatou za naši farnost. Při ní zpívali mladí z naší scholy a také ministrovali Petr a Honzík Sochovi. Kdo chtěl, mohl si prohlédnout i věže kostela. To už se ale stahovaly mraky a v dálce hřmělo. Někteří to stihli do autobusu v suchu, jiní zmokli, protože se naráz spustil liják, kdy

nepomohl ani deštník. Ale to na dobré náladě nikomu neubralo. Zvládli to všichni, my starší i malé děti. Na zpáteční cestě už většina poutníků odpočívala a v pohodě jsme se vrátili domů.

Nezbývá než poděkovat. V prvé řadě Kamile a Slávkovi, kteří celou pouť zorganizovali, a to jako vždy na jedničku. Řidič Pavel David je ochotný, vstřícný, empatický, připravený každému vyhovět a svůj autobus ovládá bezpečně a s přehledem. Díky moc. Také děkujeme otci Vladimírovi, který nás doprovázel. Poděkování patří rovněž všem, kteří napekli různé dobroty, a pak je rozdávali na zastávkách. Nechybělo ani něco na zahřátí. Za všechno Pán Bůh zaplat'! Zkrátka – pouť se vydařila a jen čekáme, co Kamila se Slávkem vymyslí na příští rok. Už se těšíme!

Eva Davidová

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Svatováclavská pouť

V pondělí **28. září 2020** jste srdečně zváni na tradiční horovou pouť, která se poprvé konala již v 17. století, tedy v době, kdy na hoře Kotouč stály dva kostelíky – kamenný kostel Nanebevstoupení Páně a kostelík Povýšení svatého Kříže. Přestože se na Kotouči žádný kostel nedochoval, je snahou udržet tradici a modlit se z tohoto vyvýšeného místa za naši farnost, naše město a celý stát.

Slavnost začne **v 8:30** mší svatou v kostele na náměstí a bude pokračovat **od 10:10** u kříže nad Šípkou a poté u sochy sv. Václava. Vzhledem k mimořádným opatřením, která se neustále zpříšňují, se letos neuskuteční závěrečná kulturní a společenská část v Kulturním domě. Drobné občerstvení bude zajištěno v Národním sadu při zpáteční cestě. Děkujeme za pochopení.

Petr Buzek

Pouť ke sv. Vendelínovi

Přijměte pozvání na tradiční pouť ke sv. Vendelínovi, patronu pastýřů a poutníků, ochránci dobytka a polí. V sobotu **24. října 2020 v 15 hodin** v kostele sv. Kateřiny ve Štramberku budeme slavit mši svatou na poděkování hospodářů za přijatá dobrodiní v roce 2020. Při mši svaté bude také žehnání úrody. Je možno donést vlastní výpěstky ovoce, zeleniny a různé pokrmy nebo výrobky z nich.

Jaroslav Dostál

SKAUTI SE CHYSTAJÍ OPRAVIT STŘECHU

Skauti z Kopřivnice, Štramberku a okolí už více než rok opravují starou nevyužívanou faru v Trnávce. Naše oddíly se velmi rozrůstají a chybí nám vhodné prostory pro naši činnost. Naskytla se nám skvělá příležitost opravit si faru v Trnávce. Faru jsme dostali od Biskupství ostravsko – opavského na 20 let do pronájmu za symbolickou cenu 1 Kč na rok. Opravenou faru máme v plánu využívat my skauti, ale také bude k dispozici ministrantům, mládeži, rodinám s dětmi atd. Mnoho práce si dokážeme udělat sami, ale jsou úkoly, na které nestačíme a potřebujeme odbornou pomoc. Už se nám podařily opravit podlahy, vytápění, komín atd. Energie a chuť do práce nám tedy nechybí, co nás však brzdí, jsou finance. Nyní nás čeká největší a nejnáročnější oprava, a to oprava střechy. Finance sháníme všude, kde se dá. Proto jsme vymysleli akci **koláč pro Trnávku**.

Napekli jsme koláče, buchty, záviny, které jsme pak prodávali za dobrovolný příspěvek. Akce byla velice úspěšná a celkově se nám podařilo vybrat neuvěřitelných **69 834 Kč**. Z toho se v Kopřivnici a Trnávce vybralo 34 613 Kč a ve Štramberku, Závašicích a na Festivalu pro rodiny se vybralo 35 221 Kč. Moc si vašich darů vážíme a děkujeme všem za podporu, je to na dobrou věc.

Více se můžete dozvědět na našich internetových stránkách:

<https://trnavka.skauting.cz/>

Eliška Bajerová

ÚKLID KOSTELA

Máme krásný opravený kostel, který obdivují návštěvníci z naší republiky i z ciziny. A je jistě důležité, aby byl i pěkně uklizený. Úklid kostela zajišťuje v současnosti šest skupin, které se střídají každý týden. Tento systém funguje v naší farnosti už asi šedesát let. Vždy se našlo dost ochotných lidí, žen, děvčat i mužů, kteří tuto službu zajišťovali. Dnes jsou skupiny složeny převážně ze starších lidí. Už nám síly ubývají a je jen otázkou času kolik nás zůstane. Z mladších se zapojují jen sestry Dostálový. Bylo by dobré, kdyby se přidali i další děvčata i chlapi. Víím, že toho mají mladí dnes hodně – školu, různé kroužky, sportovní aktivity, skaut, hra na hudební nástroje apod. Ale když se chce, čas se vždy najde. Vzpomínám si, že když jsem v polovině šedesátých let začínala, pracovalo se ještě i v sobotu a nikomu nepřišlo zatěžko přijít odpoledne uklízet kostel i když to byly maminky rodin. Když se uklízí průběžně každý týden, tak ani není poznat, že se tam něco dělá a mnozí farníci si asi myslí, že se ani dělat nemusí. Je pro ně samozřejmé, že je v kostele čisto. Kdyby mohl někdo pomoci s úklidem, ať se přihlásí u Evy Davidové. Snad se nestane, že by náš systém po tolika letech musel skončit a zbylo by jen pár ochotných. Nebo že by v dnešní době byl zájem jen o placenou práci?

Eva Davidová

PRO ZASMÁNÍ

Hostující kazatel právě skončil sérii evangelizačních shromáždění v jedné misijní stanici. Posluchači byli tak chudí, že mu nemohli zaplatit jeho výdaje. A tak se jeden z domorodců rozhodl, že mu věnuje svého koně. Nebylo možné odmítnout, proto kazatel za darovaného koně srdečně poděkoval a chystal se na cestu. Bývalý majitel koně si ho však zavolal a vysvětlil mu: „Toto je zvláštní kůň. Je vycvičen tak, že když řeknete »Chvála Bohu«, zrychlí, a uslyší-li »Haleluja«, zastaví.“ Hostující kazatel slíbil, že dá na koně pozor, rozloučil se, nasedl, řekl „Chvála Bohu!“ a kůň se rozjel. Všechno bylo v pořádku až do chvíle, kdy se blížili k hluboké rokli. Kazatel koni přikázal: „Chvála Bohu.“ Kůň zrychlil. Kazatel zakřičel: „Chvála Bohu!“ Kůň se dal do cvalu. Kazatel se chytil za hlavu: „Popletl jsem slova. Jak jen zněl ten příkaz k zastavení?“. Kůň se řítí k propasti a kazatel vykřikuje všechna slova, která ho napadají: „Amen“, „Hosana“, „Maranatha“... Nic nefunguje. Náhle si vzpomene na kouzelné slůvko. Rázně přikáže: „Haleluja!“ a kůň se zastaví půl metru před okrajem hrozné hluboké propasti. Zpocený, ale šťastný kazatel se zhluboka nadechne, vděčně pohledí k nebi a pronese: „Chvála Bohu!“

Převzato z <http://www.katolik.cz/texty/vtipy/vtipy.asp>

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Ludmila Bajerová, Eliška Bajerová, Petr Buzek, Eva Davidová, Dominik David, Jaroslav Dostál, Anna Klučíková.

Sazba: Petra Davidová

Další číslo vyjde předběžně v neděli **29. listopadu 2020**. Uzávěrka bude ve středu 18. listopadu 2020.

Toto číslo vyšlo v neděli 20. září 2020.

Společná fotografie z farního zájezdu do Neratova v Orlických horách – 5. září 2020